

Oblici krivice

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Fakultet za pravne i poslovne studije, Novi Sad

Sadržaj

KRIVICA

POJAM KRIVICE

Krivica(vinost) je psihički odnos učinioca prema svom delu. Taj psihički odnos se izražava u postojanju svesti o radnji, posledici i uzročnom odnosu između preduzete radnje i nastale posledice, kao i u postojanju htenja ili pristajanja na proizvedenu posledicu. Ovako shvaćena vinost predstavlja subjektivni element krivičnog dela. Ona je dakle, spona koja povezuje učiniočevu psihološku ličnost sa delom kao objektivnom pojavom koja je izražena u spoljnom svetu.

Reč vinost označava krivicu i stoji nasuprot nevinosti kao oličenju poštenja, čistote i negaciji krivice.

Krivica je nužan uslov za postojanje krivične odgovornosti i kažnjivosti. Naime, da bi učinilac jednog krivičnog dela mogao biti kažnjen za to delo, on mora da ima određeni psihički odnos prema tom delu kao svom ostvarenju. Ako takvog odnosa nema, onda nema ni krivične odgovornosti, pa stoga ni kažnjivosti. Krivica je, dakle, sadržina krivične odgovornosti. Da li postoji krivica kao određeni psihički odnos prema određenom krivičnom delu ili ne, mora se utvrditi da bi se znalo da li se učiniocu može za to delo izreći kazna ili ne.

Krivica ima za pretpostavku postojanje uračunljivosti. Bez uračunljivosti nema vinosti. To, međutim, ne znači da svaki uračunljiv učinilac krivičnog dela mora biti automatski kriv, tj. da ima određeni odnos, određen psihološki stav prema svom delu kao objektivnom činu realizovanom u spoljnom svetu.

Uračunljivost kao osnov krivice znači samo to da je učinilac sposoban da ima određeni odnos prema svom delu, ali da li ga je on stvarno i imao mora biti u svakom konkretnom slučaju utvrđeno od strane suda. Tek pošto sud utvdi postojanje krivice kod učinioca za određeno delo, može mu izreći kaznu predviđenu za to delo u zakonu.

Utvrđivanje svesti i volje u svakom konkretnom slučaju znači da se ustanovi obim i sadržina predstave o delu i intezitet voljnog ispoljavanja u odnosu na posledicu, tj. da se ustanovi stepen krivice. Utvrđivanje krivice u svakom konkretnom slučaju ima još jedan značaj a to je da isključuje mogućnost primene objektivne odgovornosti. To znači, da se učinilac krivičnog dela može kazniti samo na osnovu krivice koja je dokazana, a ne za samo izvršenje zabranjene delatnosti, odnosno prouzrokovanje zabranjene posledice. Takva odgovornost bi bila kauzalna ili odgovornost bez krivice. Objektivna odgovornost je neprihvatljiva za savremeno krivično pravo ali mu nije ni sasvim nepoznata. Ona se pojavljuje u nekim izuzetnim slučajevima u formi prezumpcije vinosti.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com